

Berichten van de Rederscentrale

OPVANGREGELING

Oostende	1	2	3	4	5	6	7	8
Vrijdag, 2 oktober	169	589	461	128))		
Maandag, 5 oktober	21.533	86.404	52.711	33.693	321.200	3.981.534		
Dinsdag, 6 oktober	7.738	31.480	15.337	16.143	226.000	3.212.793		
Woensdag, 7 oktober	20.558	84.519	54.765	29.754	143.200	9.114.127		
TOTAAL	49.998	202.992	123.274	79.718	690.400	16.308.454	7,24 %	1,24 %

Zeebrugge

Donderdag, 1 oktober	4.504	17.560	10.449	7.111	14.527	327.980		
Maandag, 5 oktober	816	3.684	1.893	1.791	43.613	750.040		
Dinsdag, 6 oktober	5.285	19.871	11.597	8.274	35.600	703.370		
Woensdag, 7 oktober	4.645	19.293	10.776	8.517	49.159	718.504		
TOTAAL	15.250	60.408	34.715	25.693	142.899	2.499.894	10,67 %	2,42 %

Nieuwpoort

Donderdag, 1 oktober	—	—	—	—	335	4.120		
Maandag, 5 oktober	—	—	—	—	23.219	280.909		
Woensdag, 7 oktober	3.373	14.559	7.825	6.734	19.846	180.081		
TOTAAL	3.373	14.559	7.825	6.734	43.400	465.110	7,77 %	3,13 %

1. Opvanggewicht
2. Opvangwaarde
3. Wederafstandswaarde
4. Tussenkomst
5. Aanvoergewicht
6. Aanvoerwaarde
7. % opvanggewicht
t.a.v. aanvoergewicht
8. % opvangwaarde
t.a.v. aanvoerwaarde

OOSTENDSE VISMIJNECHO'S

sortering. Tong was dus schaarser dan de vorige dagen en kreeg hierdoor stijgende prijzen. De gemiddelde prijs steeg naar de 75 F per kg wat toch duurder is en een stijging van ongeveer 7 F per kg. We moeten hier echter aan toevoegen dat de hoeveelheid slips kleiner was en dat vooral de voorkele tongen in prijs stegen. Deze kregen opnieuw 80 F per kg. Lappen en grote bleven de duurste soorten. Wat de vissoorten betreft, keilrog was duur en kreeg tot 23 F. Ook rode knorhaan werd duur verkocht. Kleine vis van het Kanaal kreeg echter al evenmin goede prijzen, net als kleine vis van de andere visgronden.

MARKTOVERZICHT ZEEBRUGGE

Wegens omstandigheden buiten onze wil om zijn wij deze week in de onmogelijkheid het wekelijks marktverzicht van Zeebrugge te publiceren. Vanaf volgende week zal dit opnieuw regelmatig weergegeven worden.

De Redactie

DE FEDERATIE DER BELGISCHE ZEELIEDEN VAN BEIDE WERELDOORLOGEN ANDERMAAL OP DE BRES

Ook zeelieden hebben hun rechten

Vanwege de Federatie der Belgische Zeelieden van de beide wereldoorlogen ontvingen wij een schrijven, waarin andermaal gewezen wordt op de ongelijke behandeling van onze zeelieden, die, evenals alle andere strijders, de beide wereldoorlogen hebben meegemaakt, en dan ook logischerwijze aanspraak mogen maken op gelijke rechten.

Onder de titel « Wanneer zal de regering begrijpen dat de Zeelieden dienen in het bezit gesteld te worden van hun rechten, zoals de andere strijders van de beide wereldoorlogen », lassen wij dan ook vermeld schrijven in.

Mogen de leden van de Regering dit verhaal lezen en ze zullen ervan overtuigd zijn, dat de zeelieden ONRECHT wordt aangedaan.

Toen de jongste wereldoorlog ten einde liep waren er zeelieden die op Kerstdag 1944 met de eerste Belgische schepen terugkeerden uit de oorlog en de Belgische Havens binnenliepen.

Tijdens de oorlog hadden zij zich menigmaal voorgesteld wat

deze blijde dag voor hen zou betekenen indien zij levend mochten terugkeren. Een ware feestdag zou het worden, vol vreugde en blijde ontroering naar dit heilig oogenblik waarop zij hun vrouw, kinderen en familieleden zouden kunnen omhelzen, velen dezer kleintjes wat ouder geworden zijnde, doch sommigen geboren in het jaar 1940 hadden nog nooit hun vader gezien, toen hij aan de oorlog op zee deelnam.

Nochtans deze zeelieden waren ver van blij en voelden zich niet opgetogen want de zenuwslopende gebeurtenissen hadden hen verzwakt, uitgeput en zij hadden soms ernstige ziekten opgedaan of meegemaakt. Sommigen dachten niet aan vreugde en waren ook niet blijezind; hun pijnlijke ziekte opgedaan gedurende de oorlogsjaren had hun geknakt.

Sommigen onder hen hadden zich tegen doktersadvies in, niet laten verzorgen om hun schip en makkers niet te moeten verlaten en wilden volstrekt voor

geen PLANTREKKERS doorgaan. Het zou hun trouwens hartpijn hebben gedaan hun makkers te moeten verlaten.

Maar de oorlog was nog niet ten einde; het Offensief van von Runstedt in de Ardennen woedde volop en ondanks hun zeer aangetaste gesteltenis en soms verbod van hun dokter zouden zij toch nog inschepen, om tenslotte bij hun volgende terugkeer, gans uitgeput hun schip te moeten verlaten. Sommigen onder hen werden naar een gasthuis of hospitaal overgebracht om zware heelkundige bewerkingen te ondergaan. Gedurende lange weken lagen ze te bed en stilaan kwam er enig beterschap. Intussen werd de wapenstilstand uitgeroepen en van in het hospitaalbed konden zij in de straat de jubelende menigte horen, voorafgegaan door luidruchtige muziekkorpsen die triomfantelijke marsen speelden. Het waren de ingezetenen der steden die in een uitbundige feestroes met geallieerde soldaten het einde van de oorlog vierden.

Dit alles konden de invaliede zeelieden nog horen. Desondanks, voelden zij zich gelukkig om al die vreugde, maar plots dachten zij in hun binnenste: « DIT IS NU IETS WAAR IK DE EER HAD MEDE TE WERKEN »,